

**Geschichte der geistlichen Stiftungen, der adlichen
Familien, so wie der Städte und Burgen der Mark
Brandenburg**

[Urkunden-Sammlung für die Orts- und spezielle Landesgeschichte]

Riedel, Adolph Friedrich

Berlin, 1858

XII. Die Markgrafen Johann und Otto schenken der Stadt Stendal einige
Aecker zum Weinbau, am 18. April 1249.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54890](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54890)

XI. Die Markgrafen Johann und Otto treten der Stadt Stendal ihre Rechte in dem dortigen Kaufhause ab, am 21. April 1243.

In nomine sancte et individve trinitatis, Johannes et Otto, Dei gratia Marchiones Brandenburgenses, omnibus in perpetuum. Temporum mobilitas et humane memorie instabilitas exigit, ut ad notitiam posterorum gesta precedentium commissa commaneant, ne per obliuionem, que inimica solet esse posteritatis, argumenta veritatis oblitterentur et dubii questio generetur. Hinc est, quod constare volumus omnibus, tam presentibus quam futuris, quod Nos dilectis burgenfibus nostris de Stendal, quorum usibus semper intendere volumus studiose, conferendum duximus quicquid juris habuimus aut proprietatis in teatro Stendal, ut idem theatrum in usus suos redigant et conuertant ac proprietatis titulo possideant in eternum, ea parte theatri excepta, qua Bodo de Wusterbusch nobis adhuc existit pheodaliter obligatus, cuius etiam partis proprietatem sub nostri titulo domini decreuimus retinendam. Ne igitur super hac donatione nostra dubietatis scrupulus possit in posterum suboriri, presentem paginam super hoc conscriptam sigillorum nostrorum appensionibus cum testium subscriptione iussimus insigniri, quorum nomina Johannes Gans, Aluericus de Kerkoue et Gerhardus et Ludouicus filii eius, Thetardus de Wultrou, Albertus Valie, Albertus de Redere, Ericus de Gardelegen, Henricus de Stegeliz, Heidenricus Hafardus, Heidenricus Voffardus, Arnoldus de Bodenstede, milites, Johannes de Luneborg, Johannes de Osterborg, Borchardus de Valie, Capellani, Albertus, notarius, et alii quam plures tam serui quam milites tunc presentes. Acta in Stendal, anno gracie M^o. CC^o. XLIII°. XI. Kal. Maji.

Nach Gercken's Abdruck Dipl. vet. March. I, 1. Dieselbe nicht mehr im Original vorhandene Urkunde ist von Senz's Br. Urf. S. 39—42 zweimal unter dem 21. April 1242 und 21. April 1243 abgedruckt.

XII. Die Markgrafen Johann und Otto schenken der Stadt Stendal einige Acker zum Weinbau, am 18. April 1249.

Johannes et Otto, Dei gracia Brandenburgenses Marchiones, omnibus in perpetuum. Quia dilecti Burgenfes nostri de Stendal, in nostre deuocionis constancia feruentius ceteris accensi, nobis pro sue modulo possibilitalis fideliter obsequuntur, ad impendendum eis munus gracie specialis crebra eorundem obsequiorum devocio nos inducit. Notum igitur esse cupimus cristi fidelibus vniversis presentibus ac futuris, et presentis scripti testimonio profitemur, quod nos ad instanciam petitionis predictorum burgenfium nostrorum de Stendal eidem nostre ciuitati donauimus duos mansos, sexaginta jugera continentes, ante civitatem ipsam sitos, quos ad culturam vinearum, de novella plantacione excolendarum, eidem civitati proprietatis titulo duximus indulgendos, ita duntaxat, quod si quis Burgenfium ciuitatis eiusdem partem aliquam eorundem agrorum de novo vinearum redigerit in culturam, hanc ipsam partem siue partes sibi et suis heredibus hereditaria successione nomine sui titulo proprietatis vsurpet. Nos enim agros prememoratos dicte nostre con-

tulimus ciuitati cum omni iuris plenitudine, quod habuimus in eisdem. Vt igitur hec nostra donacio inconuulsa permaneant atque firma et ne quis eam heredum nostrorum in posterum violare valeat vel mutare, presentem paginam conscribi iussimus et sigillorum nostrorum munimine firmiter communi, Testes fideles et idoneos adhibentes, quorum nomina sunt hec: Comes Bernardus de Dannenberg, Fredericus de Kare, Johannes de Rossow, Johannes Gans, Curie nostre marscalcus, Gerardus de Kerkowe, Albertus Valie et alii quam plures milites atque serui. Datum apud Arneborg, per manum Heinrici, nostre curie notarii, Anno M^o. CC^o. XLIX, XIII Kal. maij, Indict. VII^a.

Nach dem Originale des Stend. Ratharchives No. 5.

XIII. Pappst Innocenz IV. gewährt den Minoriten das Recht, Jeden, der es wünscht, in ihren Kirchen zum Begräbnis anzunehmen, am 25. Februar 1250.

Innocentius Episcopus, seruus seruorum dei, Dilectis filiis Generali et prouincialibus ministris et aliis fratribus ordinis fratrum minorum Salutem et apostolicam benedictionem. Cum a nobis petitur, quod iustum est et honestum, tam uigor equitatis quam ordo exigit rationis, ut id per sollicitudinem officii nostri ad debitum perducatur effectum. Quapropter dilecti in domino filii uestris iustis postulationibus grato concurrentes assensu, sepulturam ecclesiarum uestrarum liberam esse decreuimus, ut eorum deuotioni et extreme uoluntati, qui se illic sepeliri deliberauerint, nullus obstat, Salua tamen iustitia illarum ecclesiarum, a quibus mortuorum corpora assumuntur. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre constitutionis infringere uel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare presumpserit, indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se nouerit incursum. Datum Lugduni, V Kalendas Marcii, pontificatus nostri anno septimo.

Nach dem Original im archiual. Nachlasse des St. Annenstifters.

XIV. Der Rath zu Stendal gründet die Gilde der Weber, am 13. November 1251.

In nomine sancte Trinitatis. Consules de steindale omnibus hoc scriptum inspecturis seruium. Acta presentis temporis sepius deperire solent in futurum, nisi fuerint scripto et uoce testium solidata. Commendatum igitur esse volumus tam presentium quam futurorum memorie, quod nos habito consilio cum burgenlibus nostris uniuersis, qui uocati aderant ad ciuile colloquium, ad petitionem burgenlibus nostrorum illorum, qui funguntur officio texendi, de unanimitate consensu hoc admittimus, ut habeant quandam fraternitatem, que inunge nuncupatur, cum tali iure, sicut communiter pecierunt, sicut exprimitur et declaratur. Quicumque hanc non habuerit, ipsi pannos parare et illo